

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 4 oktober 2017
(OR. en)

12882/17

**Interinstitutionellt ärende:
2017/0251 (CNS)**

**FISC 213
ECOFIN 788
IA 151**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	4 oktober 2017
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2017) 569 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2006/112/EG för harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet och om införande av ett slutgiltigt system för beskattning av handel mellan medlemsstaterna

För delegationerna bifogas dokument – COM(2017) 569 final.

Bilaga: COM(2017) 569 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 4.10.2017
COM(2017) 569 final

2017/0251 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2006/112/EG för harmonisering och förenkling av vissa regler i
mervärdesskattesystemet och om införande av ett slutgiltigt system för beskattning av
handel mellan medlemsstaterna**

{SWD(2017) 325 final}

{SWD(2017) 326 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Indirekta skatter på konsumtion regleras på internationell nivå genom den grundläggande principen om beskattning i bestämmelselandet (destinationsmedlemsstaten). Med andra ord tas skatter ut i det land där varorna och tjänsterna konsumeras.

Mervärdesskatt (moms) är Europas äldsta konsumtionsskatt. Under 1967 gjordes åtaganden om att inrätta ett slutgiltigt mervärdesskattesystem som, inom Europeiska unionen, skulle fungera på samma sätt som inom ett och samma land¹. Behovet av att avskaffa fiskala gränser mellan medlemsstaterna i slutet av 1992 gjorde det nödvändigt att ompröva det sätt på vilket handeln med varor har beskattats i Europeiska gemenskapen. Målet var att varorna skulle beskattas i ursprungslandet, så att samma villkor som tillämpas på inhemsk handel också gäller för handel inom gemenskapen, och därmed helt återspegla idén med en verklig inre marknad.

Eftersom de politiska och tekniska förhållandena inte var mogna för ett sådant system, antogs en övergångsordning för mervärdesskatt². Denna övergångsordning delar, när det gäller varutransaktioner mellan företag (B2B), upp den gränsöverskridande rörligheten för varor i två olika transaktioner: En leverans av varor som är undantagen från skatteplikt i avgångsmedlemsstaten och ett gemenskapsinternt förvärv som beskattas i destinationsmedlemsstaten. Dessa regler betraktades som tillfälliga och är inte utan nackdelar, eftersom man genom att tillåta inköp av varor utan att betala mervärdesskatt skapar möjligheter till bedrägeri, samtidigt som den komplexitet som är inbyggd i systemet inte är gynnsam för gränsöverskridande handel. Denna övergångsordning är fortfarande i drift mer än 20 år efter det att den antogs.

Efter en omfattande offentlig debatt som inleddes med ett samråd om *grönboken om mervärdesskattens framtid*³ (Green Paper) den 6 december 2011 antog kommissionen meddelandet *om mervärdesskattens framtid – Mot ett enklare, robustare och effektivare mervärdesskattesystem som anpassats till den inre marknaden*⁴. Genom samrådet bekräftades att många företag anser att mervärdesskattesystemets komplexitet, extra kostnader för efterlevnad och rättsosäkerhet ofta hindrar dem från att bedriva verksamhet över gränserna och utnyttja fördelarna med den inre marknaden. Det gav också möjlighet att undersöka om åtagandet från 1967 fortfarande var relevant.

Diskussionerna med medlemsstaterna visade att målsättningen med beskattning i ursprungsmedlemsstaten fortfarande är politiskt ogenomförbar och detta bekräftades av rådet i

¹ Rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter. Rådets andra direktiv 67/228/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Struktur och tillämpningsföreskrifter för det gemensamma mervärdesskattesystemet.

² Rådets direktiv 91/680/EEG av den 16 december 1991 med tillägg till det gemensamma systemet för mervärdesskatt och med ändring av direktiv 77/388/EEG med sikte på avskaffandet av fiskala gränser (EGT L 376, 31.12.1991, s. 1).

³ KOM(2010)0695, kommissionens arbetsdokument, SEK(2010)1455, 1.12.2010.

⁴ KOM(2011) 851, 6.12.2011.

maj 2012⁵. Detta dödläge erkändes också av Europaparlamentet⁶ och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén⁷ och de förordade ett nytt mervärdesskattesystem som bygger på principen om beskattning i destinationslandet som en realistisk lösning.

Efter antagandet av ovannämnda meddelande, inledde kommissionen en omfattande och transparent dialog med medlemsstaterna och de berörda parterna för att i detalj undersöka olika tänkbara sätt att genomföra destinationsprincipen. Huvudtanken var att det bör vara lika enkelt och säkert att bedriva affärsverksamhet inom hela Europeiska unionen (nedan kallad *unionen* eller *EU*) som att bedriva inhemsk affärsverksamhet inom ett visst land. Denna dialog ägde rum, särskilt genom gruppen för mervärdesskattens framtid⁸ och expertgruppen för mervärdesskatt⁹.

Efter detta arbete antog kommissionen den 7 april 2016 en *handlingsplan för mervärdesskatt – Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut*¹⁰ (nedan kallad *handlingsplanen för mervärdesskatt*). Kommissionen tillkännagav bland annat sin avsikt att anta ett slutgiltigt mervärdesskattesystem för gränsöverskridande unionsintern handel som bygger på principen om att varorna ska beskattas i destinationsmedlemsstaten för att inrätta ett stabilt gemensamt mervärdesskatteområde i Europa. Ett lagstiftningsförslag om ett enklare och mer bedrägerisäkert slutgiltigt mervärdesskattesystem för unionsintern handel infördes i kommissionens arbetsprogram för 2017¹¹.

I sina slutsatser av den 25 maj 2016¹² noterade rådet de synpunkter som lagts fram av kommissionen i dess handlingsplan för mervärdesskatt med avseende på vägen mot ett slutgiltigt mervärdesskattesystem och dess avsikt att, som ett första steg, lägga fram ett lagstiftningsförslag under 2017 om ett slutgiltigt mervärdesskattesystem för gränsöverskridande B2B-handel. Det upprepade också sin ståndpunkt att principen om att ”beskattning ska ske i den medlemsstat där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster har sitt ursprung” bör ersättas av principen om ”beskattning i varornas destinationsmedlemsstat”. Europaparlamentet välkomnade också kommissionens avsikt att

⁵ Rådets slutsatser om mervärdesskattens framtid – 3167: e mötet i rådet (ekonomiska och finansiella frågor), Bryssel den 15 maj 2012 (se särskilt punkt B 4)

http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/130257.pdf

⁶ Europaparlamentets resolution av den 13 oktober 2011 om mervärdesskattens framtid (P7_TA(2011)0436)

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=EN&reference=P7-TA-2011-0436>

⁷ Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 14 juli 2011 om ”Grönbok om mervärdesskattens framtid – Ett enklare, stabila och mera effektivt mervärdesskattesystem” <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:52011AE1168>

⁸ Gruppen för mervärdesskattens framtid utgör ett forum för diskussion med delegater från medlemsstaternas skatteförvaltningar om kommissionens förberedande lagstiftningsinitiativ och för utbyte av åsikter om utarbetandet av framtida lagstiftning om mervärdesskatt.

⁹ Expertgruppen för mervärdesskatt består av 40 medlemmar: Dessa är enskilda med erforderliga sakkunskaper på området mervärdesskatt och organisationer som i synnerhet företräder företag, skatterådgivare och forskare.

¹⁰ COM(2016) 148 final.

¹¹ Kommissionens arbetsprogram 2017: Ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum, COM(2016) 710 final

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1487237841093&uri=CELEX:52016DC0710>

¹² Mer information finns på: <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

lägga fram ett förslag om ett slutgiltigt mervärdesskattesystem senast 2017 som är enkelt, rättvist, robust, effektivt och mer bedrägerisäkert¹³.

I sina slutsatser av den 8 november 2016¹⁴ framhöll rådet att medan kommissionen arbetar på att ta fram ett slutgiltigt mervärdesskattesystem för unionsintern handel, bör man under tiden förbättra det befintliga mervärdesskattesystemet. I detta sammanhang begärde rådet ändringar på fyra områden:

- Registreringsnummer för mervärdesskatt: Rådet uppmanade kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag som syftar till att göra ett giltigt registreringsnummer för mervärdesskatt som en annan medlemsstat tilldelat en beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person som förvärvar varorna än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgick, till ytterligare ett materiellt villkor för tillämpningen av ett undantag från skatteplikt i fråga om leveranser av varor inom gemenskapen.
- Kedjetransaktioner: Rådet har uppmanat kommissionen att föreslå enhetliga kriterier och lämpliga rättsliga förbättringar som skulle leda till ökad rättslig säkerhet och harmoniserad tillämpning av mervärdesskatte regler vid fastställandet av mervärdesskattebehandlingen av transaktionskedjor som omfattar trepartstransaktioner.
- Call off-lager: Rådet uppmanade kommissionen att föreslå ändringar av nuvarande mervärdesskatte regler för att möjliggöra förenkling och enhetlig behandling av call off-lagerarrangemang vid gränsöverskridande handel. För detta ändamål avser ”call off-lager” en situation där en säljare överlåter en vara till ett lager till förfogande för en känd förvärvare i en annan medlemsstat, och den förvärvaren blir ägare till varorna först när denne avropar dem från lagret.
- Bevis på gemenskapsintern leverans eller tillhandahållande: Rådet uppmanade kommissionen att undersöka möjligheterna att inrätta en gemensam ram med rekommenderade kriterier för de styrkande handlingar som krävs för att ansöka om undantag från skatteplikt för gemenskapsinterna leveranser.

För att uppfylla rådets begäran föreslås ändringar av mervärdesskattedirektivet¹⁵ på de första tre områdena. Det fjärde området kräver en ändring av tillämpningsföreskrifterna för mervärdesskattedirektivet¹⁶ och är därför föremål för ett separat förslag.

Genom det föreliggande förslaget införs dessutom hörnstenarna i det slutgiltiga systemet för unionsintern B2B-handel. I ett kommande förslag under 2018 kommer detaljerade tekniska

¹³ Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 Vägen mot ett slutligt moms system och bekämpning av momsbedrägeri (2016/2033(INI))
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=EN&reference=P8-TA-2016-0453>

¹⁴ Rådets slutsatser av den 8 november 2016 om förbättringar av EU:s nuvarande mervärdesskatte regler vid gränsöverskridande transaktioner (nr 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 av den 9 november 2016).
<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14257-2016-INIT/en/pdf>

¹⁵ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

¹⁶ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (omarbetning) (EUT L 77, 23.3.2011, s. 1).

bestämmelser för det faktiska genomförandet av dessa hörnstenar att lämnas. Det första steget mot lagstiftning av det slutgiltiga mervärdesskattesystem som aviserades i handlingsplanen för mervärdesskatt¹⁷ innehåller därför två delsteg: Ett finns i det föreliggande förslaget och utgörs av ovannämnda hörnstenar och ett annat kommer att äga rum under 2018¹⁸.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Införandet av ett slutgiltigt system för unionsinterna leveranser av varor är en av de viktigaste delarna i handlingsplanen för mervärdesskatt. Detta förslag är ett steg mot att ersätta den övergångsordning som är tillämplig sedan den 1 januari 1993 genom ett slutgiltigt mervärdesskattesystem för unionsintern B2B-handel enligt vilket inhemska och gränsöverskridande transaktioner kommer att behandlas på samma sätt¹⁹. Det slutgiltiga mervärdesskattesystemet ska vidare skapa ett stabilt enhetligt europeiskt mervärdesskatteområde som kan främja en djupare och mer rättvis inre marknad som bidrar till att främja sysselsättning, tillväxt, investeringar och konkurrenskraft.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Inrättandet av ett enkelt, modernt och bedrägerisäkert mervärdesskattesystem är en av de skatteprioriteringar som kommissionen har fastställt för 2017²⁰.

Att bekämpa mervärdesskattebedrägerier via skenföretag är också ett av EU:s prioriterade brottsområden inom ramen för EU:s policycykel 2014–2017 för Europol²¹.

Minska den administrativa bördan, särskilt för små och medelstora företag, är också ett viktigt mål som belyses i EU:s tillväxtstrategi²².

Det föreslagna initiativet och dess mål är förenliga med EU:s politik för små och medelstora företag som anges i småföretagsakten (Small Business Act)²³, särskilt princip VII för att hjälpa små och medelstora företag att bättre utnyttja den inre marknadens möjligheter.

Det överensstämmer med strategin för den inre marknaden²⁴ och målen för programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet).

¹⁷ I handlingsplanen för mervärdesskatt anges två steg mot lagstiftning i samband med införandet av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet. Se de två sista styckena i punkt 4 i handlingsplanen för mervärdesskatt för fler detaljer om innehållet i dessa steg mot lagstiftning.

¹⁸ En detaljerad beskrivning av de olika stegen och delstegen av införandet av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet återfinns i meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén – uppföljning av handlingsplanen för mervärdesskatt: Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU - Dags för beslut (KOM(2017) [...]).

¹⁹ Det kan i framtiden finnas ett behov av att bedöma vissa tullförfaranden (t.ex. CP 42) för att säkerställa att denna princip tillämpas konsekvent i kombination med import- och exportordningar, men detta prioriteras för närvarande inte i arbetet med det slutgiltiga mervärdesskattesystemet.

²⁰ Årlig tillväxtöversikt för 2017 Mer information finns på: https://ec.europa.eu/info/publications/2017-european-semester-annual-growth-survey_en

²¹ [Empacts prioriteringar](#)

²² Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla. Mer information finns på: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:EN:PDF>

²³ Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén - Tänk småskaligt först – En ”Small Business Act” för Europa, (KOM(2008) 394 slutlig).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Genom direktivet ändras mervärdesskattedirektivet på grundval av artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I denna artikel föreskrivs att rådet enhälligt, i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén, ska anta bestämmelser om harmonisering av medlemsstaternas regler på området för indirekt beskattning.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv behörighet)

Enligt subsidiaritetsprincipen (artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen) ska åtgärder vidtas på unionsnivå endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Mervärdesskattereglerna för gränsöverskridande unionsintern handel kan på grund av sin natur inte beslutas av enskilda medlemsstater, eftersom dessa oundvikligen rör fler än en medlemsstat. Mervärdesskatt är en skatt som harmoniserats på unionsnivå och därför kräver alla initiativ för att införa ett slutligt mervärdesskattesystem för gränsöverskridande leveranser av varor ett förslag från kommissionen om ändring av mervärdesskattedirektivet.

När det gäller bestämmelserna för att harmonisera och förenkla reglerna i det nuvarande mervärdesskattesystemet som ingår i detta förslag har de enhälligt begärts av de medlemsstater som visar att åtgärderna på unionsnivå sannolikt kommer att bli effektivare, eftersom åtgärderna på nationell nivå inte har visat sig vara tillräckligt framgångsrika.

• Proportionalitetsprincipen

Förslaget vad gäller införandet av det slutgiltiga systemet för unionsintern B2B-handel är förenligt med proportionalitetsprincipen, det vill säga det går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i fördragen, särskilt en väl fungerande inre marknad. Vad gäller subsidiaritetsprövningen är det inte möjligt för medlemsstaterna att lösa problem som bedrägerier eller komplexitet utan ett förslag om ändring av mervärdesskattedirektivet.

När det gäller de föreslagna förbättringarna av det nuvarande systemet är de målinriktade och begränsade till ett fåtal mervärdesskatteregler som har visat sig vara svåra att tillämpa på ett systematiskt och enhetligt sätt och som har skapat problem för beskattningsbara personer.

• Val av instrument

Ett direktiv föreslås för att ändra mervärdesskattedirektivet.

²⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag (COM(2015) 550 final).

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

En retrospektiv utvärdering av delar av unionens mervärdesskattesystem utfördes av en extern konsult under 2011 och resultaten har använts som utgångspunkt för prövningen av det nuvarande mervärdesskattesystemet²⁵.

- **Samråd med berörda parter**

Den 6 maj 2011 anordnade Europeiska kommissionen en konferens i Milano som en del av samrådsprocessen om grönboken. Konferensen förde samman beslutsfattare, sakkunniga, företagare och andra berörda verksamhetsutövare och allmänheten från både hela Europa och utanför Europas gränser²⁶. Det öppna samrådet om grönboken, som ledde till cirka 1700 bidrag, gav kommissionen en tydlig förståelse av problemen och möjliga lösningar.

Efter offentliggörandet av grönboken har kommissionen inrättat två arbetsgrupper för diskussioner på teknisk nivå: Gruppen för mervärdesskattens framtid och expertgruppen för mervärdesskatt. Totalt har 12 möten hållits i gruppen för mervärdesskattens framtid och 14 möten i expertgruppen för mervärdesskatt för att diskutera olika frågor med anknytning till det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för unionsintern B2B-handel samt förbättringar av det nuvarande systemet. Blandade underarbetsgrupper som består av både ledamöter från gruppen för mervärdesskattens framtid och expertgruppen för mervärdesskatt inrättades för att gemensamt diskutera vissa specifika frågor. Ett Fiscalis²⁷ seminarium anordnades i Wien 2015 som sammanförde medlemmar från både gruppen för mervärdesskattens framtid och expertgruppen för mervärdesskatt. En annan blandad underarbetsgrupp inrättades inom ramen för EU:s mervärdesskatteforum²⁸, en diskussionsplattform där företag och mervärdesskattemyndigheter träffas för att diskutera hur genomförandet av lagstiftningen om mervärdesskatt kan förbättras i praktiken.

Slutligen organiserades ett offentligt samråd om det slutgiltiga systemet för unionsintern handel från den 20 december 2016 till den 20 mars 2017 som resulterade i 121 bidrag²⁹. Målet var att få in synpunkter från alla berörda parter om tillämpningen av den nuvarande övergångsordningen för mervärdesskatt, eventuella kortsiktiga förbättringar av denna övergångsordning, som begärts av rådet, och införandet av det slutgiltiga mervärdesskattesystem som bygger på destinationsprincipen.

²⁵ Institute for Fiscal Studies (project leader), 2011, A retrospective evaluation of elements of the EU VAT system:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf

²⁶ Läs mer på: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/action-plan-vat/communication-future-vat/green-paper_en

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013 av den 11 december 2013 om ett åtgärdsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Fiscalis 2020).

²⁸ Kommissionens beslut av den 3 juli 2012 om inrättande av EU-forumet för mervärdesskatt, 2012/C198/05, (EUT C 198/4, 6.7.2012).

²⁹ Sammanfattning av resultaten av det öppna offentliga samrådet:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/consultations-get-involved/tax-consultations_en

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

När det gäller alternativen för ett slutgiltigt mervärdesskattesystem har följande studier gett detaljerad analys av problemen i fråga och möjliga vägar framåt:

- Undersökning om tillämpning av den nuvarande principen om platsen för tillhandahållande av B2B-tjänster till B2B-leveranser av varor³⁰.
- Ekonomisk undersökning om uttag av mervärdesskatt på unionsinterna leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster³¹.
- Genomförande av ”destinationsprincipen” på unionsinterna B2B-leveranser av varor³².
- Studier och rapporter om mervärdesskattegapet i medlemsstaterna i EU-28³³.

- **Konsekvensbedömning**

Det hänvisas till en separat konsekvensbedömning som har genomförts i samband med detta förslag. Det rekommenderade alternativ som valts i konsekvensbedömningen skulle minska gränsöverskridande mervärdesskattebedrägerier med 41 miljarder euro och företagens kostnader för regelefterlevnad med 1 miljard euro.

Konsekvensbedömningen av detta förslag övervägdes av nämnden för lagstiftningskontroll den 14 juli 2017. Nämnden avgav ett positivt yttrande om förslaget med vissa rekommendationer, i synnerhet när det gäller kopplingen mellan förslaget till andra delar av handlingsplanen för mervärdesskatt, behovet av en stegvis strategi och begreppet certifiering av den beskattningsbara personen, som den godtagit. Nämndens yttrande och de rekommendationer som nämns i bilaga 1 till arbetsdokumentet finns i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Certifierad beskattningsbar person: Artikel 13a [ny]

Genom denna bestämmelse införs begreppet certifierad beskattningsbar person.

Som regel identifieras beskattningsbara personer för mervärdesskatt genom ett registreringsnummer för mervärdesskatt. Ingen åtskillnad görs för närvarande vid tilldelning av ett sådant nummer mellan tillförlitliga och mindre tillförlitliga beskattningsbara personer.

³⁰ PwC, 2012. Mer information finns på: http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/place_supply_b2b.zip

³¹ CPB (projektansvarig), 2013. Mer information finns på: <https://circabc.europa.eu/sd/a/60e05641-2653-4ac3-aca2-3060896aa6e3/33-ANN%20-%20Final%20report%20-%20Study%20on%20charging%20VAT%20on%20intra-EU%20supplies%20of%20goods%20and%20services%5B1%5D.pdf>

³² EY, 2015; Mer information finns på: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/ey_study_destination_principle.pdf

³³ CASE, 2016. Mer information finns på: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2016-09_vat-gap-report_final.pdf

Mervärdesskattereglerna tillämpas, vad gäller registrering, på samma sätt för båda kategorierna.

Begreppet certifierad beskattningsbar person gör det möjligt att intyga att en viss affärsverksamhet generellt kan anses vara en pålitlig skattebetalare. Begreppet är viktigt, eftersom vissa förenklingsregler, som skulle kunna vara bedrägerikänsliga, bara kan tillämpas om en certifierad beskattningsbar person deltar i den berörda transaktionen.

Vidare kommer begreppet certifierad beskattningsbar person att bli en av de viktigaste inslagen i det första steget mot det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för unionsintern B2B-handel. Detta slutgiltiga system kommer att, genom en beskattningsbar leverans av varor som för mervärdesskatt är lokaliserad i destinationsmedlemsstaten (så kallad *unionsintern leverans av varor*), ersätta den nuvarande övergångsordningen som innebär en från skatteplikt undantagen leverans av varor i avgångsmedlemsstaten och ett gemenskapsinternt förvärv som beskattas i destinationsmedlemsstaten, för vilket förvärvaren är betalningsskyldig för mervärdesskatt. Begreppet certifierad beskattningsbar person kommer att möjliggöra ett gradvist genomförande av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet, eftersom man i det första steget i detta system kommer att tillämpa omvänd betalningsskyldighet (dvs. förvärvaren åläggs att betala mervärdesskatt istället för leverantören, vilket i praktiken leder till en situation som liknar den som idag tillämpas inom ramen för övergångsordningen) när förvärvaren, i fall av unionsinterna leveranser av varor, är en certifierad beskattningsbar person³⁴. Motiveringen är att inga bedrägerier bör inträffa till följd av att mervärdesskatt inte togs ut på unionsinterna leveranser av varor till en certifierad beskattningsbar person, som per definition är en pålitlig skattebetalare.

I bestämmelsen anges de allmänna kriterier på grundval av vilka medlemsstaterna kommer att kunna certifiera beskattningsbara personer. Efter antagandet av detta förslag kommer en rådets genomförandeförordning att antas, på grundval av artikel 397 i mervärdesskattedirektivet för att ta itu med de praktiska arrangemangen för en status som certifierad beskattningsbar person och säkerställa att förfarandet för beviljande eller återkallande av en status som certifierad beskattningsbar person är tillräckligt harmoniserad och standardiserad i hela unionen, så att en enhetlig tillämpning kan garanteras. En ändring av förordningen om administrativt samarbete³⁵ föreslås också som skulle möjliggöra status som certifierad beskattningsbar person för beskattningsbara personer som integreras i VIES (system för utbyte av information om mervärdesskatt) och därigenom göra det möjligt för både skattemyndigheter och affärsverksamheter att på nätet kontrollera en viss affärsverksamhets status som certifierad beskattningsbar person.

Eftersom status som certifierad beskattningsbar person medför mervärdesskatteredovisning och betalningsskyldigheter, kommer inte icke beskattningsbara personer att vara berättigade. Av samma orsak utesluter förslaget schablonbeskattade jordbrukare, undantar små och medelstora företag, andra beskattningsbara personer som är undantagna från skatteplikt utan

³⁴ I enlighet med vad som tillkännagavs i handlingsplanen för mervärdesskatt skulle, i ett framtida andra steg på lagstiftningsområdet för det slutgiltiga mervärdesskattesystemet, beskattning omfatta alla gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster (och därmed skulle leverantören, och inte kunden, vara betalningsskyldig för mervärdesskatt på alla varor och tjänster som köpts in från andra medlemsstater), så att alla leveranser av varor och tjänster på den inre marknaden, inhemska eller gränsöverskridande, behandlas på samma sätt.

³⁵ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (omarbetning) (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

rätt till avdrag av mervärdesskatt och tillfälligt beskattningsbara personer från möjligheten att erhålla status som certifierad beskattningsbar person. Alla små och medelstora företag som inte tillämpar systemet med skattebefrielse kommer att kunna ansöka om status som certifierad beskattningsbar person på samma villkor som alla andra beskattningsbara personer. Det är därför förenligt med EU:s politik för små och medelstora företag som fastställs i småföretagsakten (Small Business Act)³⁶.

Likhet föreligger mellan de kriterier som ska användas för beviljande av status som certifierad beskattningsbar person och de som tillämpas när det gäller program för godkända ekonomiska verksamhetsutövare (AEO) enligt definitionen i unionens tullkodex (artikel 39). Liknande kriterier, med utgångspunkt i status som godkänd ekonomisk verksamhetsutövare, återfinns även i det senaste förslaget om mervärdesskatt för e-handel³⁷.

Call off-lager: Artiklarna 17a (ny), 243.3 och 262 (ändrad)

Call off-lager är ett system genom vilket en leverantör överlåter varor till en känd förvärvare, utan att ännu överföra äganderätten till varorna. Förvärvaren har rätt att ta varorna från ett av leverantörens lager efter eget val vid den tidpunkt när leverans av varor sker. När det gäller inhemska förhållanden ger användningen av den här modellen inte upphov till några särskilda problem, men frågor uppstår när leverantören och förvärvaren är belägna i olika medlemsstater.

Enligt de nuvarande mervärdesskattereglerna anses ett företag som överlåter egna varor till en annan medlemsstat, som ska utgöra lager för en kund, ha gjort en mervärdesskattebefriad leverans av varor i avgångsmedlemsstaten. Ankomsten av varor ger upphov till ett gemenskapsinternt förvärv som görs av de företag som har överlåtit de varor som är föremål för mervärdesskatt i den andra medlemsstaten. Det företag som har överlåtit varorna är i princip skyldigt att ha ett registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstat dit varorna anländer för att kunna deklarera det gemenskapsinterna förvärvet i sin mervärdesskattedeklaration. När varorna förs ut ur lagret och levereras till förvärvaren sker en andra leverans, där platsen för leveransen är den medlemsstat där lagret är beläget.

För att ta itu med de problem som detta kan orsaka i praktiken tillämpar vissa medlemsstater förenklade åtgärder i fråga om dessa transaktioner medan andra inte gör det. Dessa skillnader strider mot den enhetliga tillämpningen av mervärdesskattereglerna på den inre marknaden.

Den föreslagna lösningen består i att betrakta call-off lagerarrangemangen som att det ger upphov till en enda leverans i avgångsmedlemsstaten och ett gemenskapsinternt förvärv i den medlemsstat där lagret är beläget i den mån transaktionen äger rum mellan två certifierade beskattningsbara personer. Genom detta undviker man att leverantören måste identifieras i varje medlemsstat där denne har släppt ut varor genom call-off lagerarrangemang. För att säkerställa att skatteförvaltningarna gör en lämplig uppföljning av varorna måste leverantören och förvärvaren föra ett register över varor i call-off lager för vilka dessa regler tillämpas. I leverantörens sammanställning måste man nämna förvärvarnas identitet till vilka varorna, som ska levereras i ett senare skede, försänds enligt call-off lagerarrangemangen.

³⁶ Se fotnot 23.

³⁷ Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor (COM(2016) 757 final, 1.12.2016, se den föreslagna artikeln 369m 1 c i direktiv 2006/112/EG).

Registreringsnummer för mervärdesskatt och undantaget från skatteplikt för vissa gemenskapsinterna transaktioner: Artikel 138.1 (ändrad)

Undantaget från mervärdesskatt för gemenskapsinterna leveranser av varor som föreskrivs i artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet är i centrum för nuvarande övergångsordning. Samtidigt ligger detta undantag också till grund för de så kallade karusellbedrägerierna. Det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för unionsintern handel är avsett att lösa det problemet, men under tiden har medlemsstaterna begärt tillfälliga lösningar. För att tillhandahållaren ska tillåtas tillämpa undantaget har medlemsstaterna begärt att det i mervärdesskattedirektivet ska införas ett materiellt villkor om att förvärvaren i en annan medlemsstat än den där transporten avgår ska ha ett giltigt registreringsnummer för mervärdesskatt. Detta går längre än den nuvarande situationen enligt vilken, enligt tolkningen av Europeiska unionens domstol³⁸, förvärvarens registreringsnummer för mervärdesskatt bara är ett formellt villkor för rätten att undanta en gemenskapsintern leverans från skatteplikt. Detta leder för närvarande till situationer där medlemsstaterna, när villkoren inte har uppfyllts, endast kan ålägga böter eller administrativa påföljder, men inte vägra själva undantaget.

Den nuvarande övergångsordningen grundas vidare på en skyldighet för leverantören att lämna en sammanställning (den så kallade VIES-förteckningen som omfattar förvärvarens registreringsnummer för mervärdesskatt). Det handlar här igen om ett formellt och inte om ett materiellt villkor för undantaget. Denna information är tillgänglig för skattemyndigheten, via VIES-systemet, i förvärvarens medlemsstat som sålunda underrättats om ankomsten av varor till sitt territorium som normalt är föremål för ett beskattat gemenskapsinternt förvärv av varor. Förvärvaren ska deklarerat det gemenskapsinterna förvärvet i sin mervärdesskattedeklaration och skattemyndigheterna har möjlighet att dubbelkontrollera denna deklaration gentemot uppgifterna i VIES-systemet. Sedan man avskaffade de fiskala gränserna och samtidigt avvecklade tullhandlingarna har VIES-förteckningen därför varit en viktig del av mervärdesskattesystemet.

Utan korrekta uppgifter från VIES-systemet är inte skattemyndigheterna i medlemsstaterna vederbörligen informerade om ankomsten av obeskattade varor till deras territorium och kan enbart förlita sig på vad deras beskattningsbara personer deklarerar. Om förteckningen inte ifylls för en leverans kan detta leda till sanktioner, men inte till ett avvisande av undantaget som sådant.

Förslaget till den nya artikeln 138.1 innehåller därför ändringar av dessa två aspekter. För det första föreskrivs nu att som ett materiellt villkor för tillämpningen av undantaget ska förvärvaren ha ett registreringsnummer för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgår, medan det för närvarande hänvisas till förvärvaren som en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person som agerar i denna egenskap. Leverantören kommer, vilket görs även i dagsläget, att behöva kontrollera kundens status via VIES-systemet innan undantaget tillämpas. Det blir därför ingen praktisk skillnad för leverantören, men konsekvenserna kan bli annorlunda eftersom det, om inte kunden identifieras, kan leda till ett avvisande av undantaget. För det andra blir också en korrekt inlämning av VIES-förteckningen ett materiellt villkor som, om det villkoret inte är uppfyllt, kan leda till att skatteförvaltningen avvisar ett tillämpat undantag.

³⁸ Dom av den 6 september 2012 i mål C-273/11, *Mecsek-Gabona*, ECLI:EU:C:2012:547, av den 27 september 2012 *VSTR* (C-587/10, ECLI:EU:C:2012:592), av den 20 oktober 2016, *Plöckl*, C-24/15, ECLI:EU:C:2016:791 och den 9 februari 2017, *Euro-Tyre*, C-21/16, ECLI:EU:C:2017:106.

Kedjetransaktioner: Artikel 138 a [ny]

Kedjetransaktioner som övervägs inom ramen för detta förslag, måste betraktas som på varandra följande leveranser av samma varor när de levererade varorna blir föremål för en enda gemenskapsintern transport mellan två medlemsstater. I denna situation kan transporten, enligt domstolens rättspraxis³⁹, hänföras till en leverans inom kedjan så att det går att fastställa till vilken av transaktionerna undantaget från skatteplikt för gemenskapsinterna leveranser bör tillämpas i enlighet med artikel 138 i mervärdesskattedirektivet. I denna bestämmelse föreskrivs att varorna, som ett villkor för undantaget, ska försändas eller transporteras av säljaren eller för dennes räkning eller av den person som förvärvar varorna från en medlemsstat till en annan. I detta sammanhang har medlemsstaterna begärt förbättringar av lagstiftningen för att öka rättssäkerheten för verksamhetsutövarna för att fastställa leveransen inom transaktionskedjan till vilken transporten inom gemenskapen måste tillskrivas (den leverans inom kedjan för vilken det undantag som anges i artikel 138 ska tillämpas, under förutsättning att alla övriga villkor för detta undantag är uppfyllda).

Om transporten har gjorts av eller på uppdrag av en av de mellanliggande leverantörerna i kedjan föreslås regler som innebär att transporten kommer att tillskrivas i) den leverans som görs för denne mellanliggande leverantör om denne är registrerad för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än leveransmedlemsstaten och har meddelat namnet på den medlemsstat där varorna ankommer till dennes leverantör, ii) den mellanliggande leverantörens leverans till nästa verksamhetsutövare i kedjan, om något av de två villkor som nämns i punkt i) inte är uppfyllt. Reglerna, och den rättssäkerhet de bidrar till, tillämpas bara när den mellanliggande leverantören och den beskattningsbara person som levererade varorna till den mellanliggande leverantören båda är certifierade beskattningsbara personer. Ingen regel av detta slag är nödvändig när transporten sker på uppdrag av den första leverantören i kedjan (transporten kan i detta fall endast tillskrivas den första leveransen) eller på uppdrag av den senast beskattningsbara personen i kedjan (transporten kan i detta fall endast tillskrivas leveransen till den beskattningsbara personen).

Det är inte uteslutet att transporten skulle kunna tillskrivas samma leverans, om en person som inte är en certifierad beskattningsbar person deltar. I det fallet tillämpas dock inte de rättsliga reglerna i artikel 138a och därmed är det upp till den berörda beskattningsbara personen att, på samma sätt som enligt de nuvarande villkoren, visa att transporten och undantaget är kopplade till den särskilda leveransen.

Slutligt system för handel inom unionen: Artiklarna 402 (ändrad), 403 och 404 (utgår)

Hörnstenarna i det slutgiltiga systemet för handel inom unionen har införts och man har fastställt hur det nya systemet kommer att fungera. När det gäller valet av detta särskilda system hänvisas till den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

Som redan anges i punkt 1 ovan kommer detaljerade tekniska bestämmelser att lämnas i ett kommande förslag under 2018 för det faktiska genomförandet av dessa hörnstenar. I det kommande förslaget kommer en översyn att göras av hela mervärdesskattedirektivet och nuvarande övergångsartiklar kommer att ersättas eller tas bort. Ytterligare ändringar av reglerna om administrativt samarbete och omfattande utveckling av it-systemen kommer att behövas för att säkerställa att systemet fungerar korrekt.

³⁹ Dom av den 6 april 2006, *Emag Handel*, C-245/04, ECLI:EU:C:2006:232.

I den föreslagna artikel 402 i direktivet är det nu fastställt att det slutgiltiga systemet för mervärdesskatt för unionsintern handeln kommer att baseras på principen om beskattning i destinationsmedlemsstaten för leveransen av varor och tillhandahållandet av tjänster. I detta sammanhang kommer ett nytt begrepp i samband med varor, så kallad ”unionsintern leverans av varor” att införas i ovan nämnda närmare tekniska bestämmelser. Denna nya enda beskattningsbara händelse är avsedd att ersätta det nuvarande systemet med en leverans som är undantagen från skatteplikt i avgångsmedlemsstaten och ett gemenskapsinternt förvärv som beskattas i destinationsmedlemsstaten som en andra och separat beskattningsbar händelse. Enligt detta nya begrepp kommer ”platsen för leverans av varor” att vara belägen i den medlemsstat där varorna ankommer.

Dessutom ska leverantören betala mervärdesskatt på denna unionsinterna leverans såvida inte förvärvaren är en certifierad beskattningsbar person, i vilket fall den certifierade beskattningsbara personen ska redovisa mervärdesskatten i sin mervärdesskattedeklaration. Om den beskattningsbara personen inte är etablerad i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas, kommer han att kunna lämna sin deklaration och betala sina betalningsskyldigheter via ett system med ett enda kontaktställe (ett så kallat one-stop shop-system). Genom det systemet kommer det också att vara möjligt att göra avdrag för ingående mervärdesskatt.

Även om det i detta skede ännu inte uttryckligen föreskrivs kan eller bör systemet fortsätta att grunda sig på avskaffandet av sammanställningen (den så kallade VIES-förteckningen), tillämpningen av allmänna regler för fakturering i leverantörens medlemsstat och harmonisering av vissa regler som rör fakturering (t.ex. tidpunkten för utfärdande av fakturor), beskattningsgrundande händelse och mervärdesskattens utkrävbarhet i förhållande till unionsinterna leveranser av varor.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV**om ändring av direktiv 2006/112/EG för harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet och om införande av ett slutgiltigt system för beskattning av handel mellan medlemsstaterna**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,
 med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
 efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
 med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,
 med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,
 i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
 av följande skäl:

1. Under 1967, då rådet antog det gemensamma systemet för mervärdesskatt (moms) genom rådets direktiv 67/227/EEG³ och 67/228/EEG⁴ gjordes åtaganden om att inrätta ett slutgiltigt mervärdesskattesystem inom Europeiska gemenskapen som ska fungera på samma sätt som inom en enda medlemsstat. Eftersom de politiska och tekniska förhållandena inte var mogna för ett sådant system när de fiskala gränserna mellan medlemsstaterna avskaffades i slutet av 1992, antogs övergångsordningen för mervärdesskatt. I rådets direktiv 2006/112/EG⁵, som för närvarande är i kraft, föreskrivs att dessa övergångsregler måste ersättas med en slutgiltig ordning.
2. I sin handlingsplan för mervärdesskatt⁶ tillkännagav kommissionen sin avsikt att lägga fram ett förslag om fastställande av principerna för ett slutgiltigt mervärdesskattesystem för gränsöverskridande B2B-handel mellan medlemsstater som ska bygga på beskattning av gränsöverskridande leveranser av varor i destinationsmedlemsstaten.

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ Rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter (EGT 71, 14.4.1967, s. 1301).

⁴ Rådets andra direktiv 67/228/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – struktur och tillämpningsföreskrifter för det gemensamma systemet för mervärdesskatt (EGT 71, 14.4.1967, s. 1303).

⁵ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om en handlingsplan för mervärdesskatt: Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU - Dags för beslut, Bryssel, (COM(2016)148 final, 7.4.2016).

3. Detta skulle kräva att man ersätter det nuvarande systemet där varorna undantas från skatteplikt i avgångsmedlemsstaten och ett beskattat gemenskapsinternt förvärv av varor i destinationsmedlemsstaten, med ett system där en enda leverans beskattas i destinationsmedlemsstaten och i enlighet med den mervärdesskattesats som gäller i destinationsmedlemsstaten. Som regel ska mervärdesskatt tas ut av leverantören som med hjälp av en webbportal kommer att kunna kontrollera den tillämpliga mervärdesskattesatsen i alla medlemsstater (på nätet). Om förvärvaren är en certifierad beskattningsbar person (dvs. en pålitlig skattebetalare som erkänns som sådan av medlemsstaterna), tillämpas förfarandet för omvänd betalningsskyldighet och den certifierade beskattningsbara personen bör vara skyldig att betala mervärdesskatt för den unionsinterna leveransen. Det slutgiltiga systemet för mervärdesskatt kommer också att grundas på principen med ett enda registreringssystem (One-Stop Shop) för företagen som möjliggör betalning av och avdrag för mervärdesskatt som ska betalas.
4. Dessa principer bör fastställas i direktivet och bör ersätta den nuvarande principen enligt vilken den slutgiltiga ordningen ska baseras på beskattning i ursprungsmedlemsstaten.
5. Rådet uppmanade i sina slutsatser av den 8 november 2016⁷ kommissionen att göra vissa förbättringar av unionens mervärdesskatteregler vid gränsöverskridande transaktioner, redogöra för hur man ska använda registreringsnumret för mervärdesskatt i samband med undantaget från skatteplikt för gemenskapsinterna leveranser, call-off lagerarrangemang, kedjetransaktioner och transportbevis i den mening som avses i undantaget från skatteplikt för gemenskapsinterna transaktioner.
6. Med tanke på denna begäran och det faktum att det kommer att ta flera år för det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för unionsintern handel att genomföras, är dessa särskilda åtgärder, som syftar till att harmonisera och förenkla vissa regler för affärsverksamheter, lämpliga.
7. Inrättandet av statusen som certifierad beskattningsbar person är nödvändig för en effektiv tillämpning av förbättringar av unionens mervärdesskatteregler vid gränsöverskridande transaktioner samt för en gradvis övergång till det slutgiltiga systemet med unionsintern handel.
8. I det nuvarande systemet görs ingen åtskillnad mellan tillförlitliga och mindre tillförlitliga beskattningsbara personer vad gäller de mervärdesskatteregler som ska tillämpas. Beviljande av status som certifierad beskattningsbar person på grundval av vissa objektiva kriterier bör göra det möjligt att identifiera dessa tillförlitliga beskattningsbara personer. Denna status skulle ge dem möjlighet att dra fördel av vissa bedrägerikänsliga regler som inte gäller för andra beskattningsbara personer.
9. Tillgång till status som certifierad beskattningsbar person bör bygga på kriterier som harmoniserats på unionsnivå och därför bör certifiering som lämnats i en medlemsstat gälla i hela unionen.
10. Vissa beskattningsbara personer som omfattas av särskilda arrangemang som undantar dem från de allmänna mervärdesskattreglerna eller som bara tillfälligt bedriver ekonomisk verksamhet bör inte beviljas status som certifierad beskattningsbar person i samband med dessa särskilda arrangemang eller tillfälliga verksamheter. I annat fall skulle en smidig tillämpning av de föreslagna ändringarna kunna störas.

⁷ Rådets slutsatser av den 8 november 2016 om förbättringar av EU:s nuvarande mervärdesskatteregler vid gränsöverskridande transaktioner (nr 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 av den 9 november 2016).

11. Call-off lagerarrangemang avser en situation när leverantören vid tidpunkten för transporten av varor till en annan medlemsstat redan känner till identiteten på den person som förvärvar de varor till vilken de kommer att levereras i ett senare skede och efter varornas ankomst till destinationsmedlemsstaten. Detta ger för närvarande upphov till en förutsedd leverans (i den medlemsstat från vilken varorna avgår) och ett förutsett gemenskapsinternt förvärv (i den medlemsstat dit varorna ankommer), följt av en inhemsk leverans i ankomstmedlemsstaten och som kräver att leverantören ska ha ett registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstaten. För att undvika detta bör dessa transaktioner om de äger rum mellan två certifierade beskattningsbara personer, under vissa omständigheter, anses utgöra en enda leverans som undantas från skatteplikt i avgångsmedlemsstaten och ett gemenskapsinternt förvärv i ankomstmedlemsstaten.
12. När det gäller registreringsnumret för mervärdesskatt i samband med undantaget från skatteplikt för leverans av varor vid gemenskapsintern handel föreslås det att förvärvarens registreringsnummer för mervärdesskatt förs in i systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES), som tilldelats av en annan medlemsstat än den där transporten avgår och att hänvisningen till detta nummer i den sammanställning som lämnats in av leverantören bör, utöver villkoret för transport av varorna utanför leveransmedlemsstaten, bli materiella villkor för tillämpningen av undantaget snarare än formella krav. VIES-förteckningen är viktig för att informera ankomstmedlemsstaten om förekomsten av varor på dess territorium och är därför ett centralt inslag i bedrägeribekämpningen inom unionen.
13. Kedjetransaktioner avser på varandra följande leveranser av varor som är föremål för en enda transport inom gemenskapen. Gemenskapsintern transport av varor bör endast tillskrivas en av leveranserna och bara den leveransen bör gynnas av ett undantag från mervärdesskatt för de gemenskapsinterna leveranserna. Övriga leveranser i kedjan bör beskattas och kan kräva att leverantören har ett registreringsnummer för mervärdesskatt i leveransmedlemsstaten. För att undvika olika tillvägagångssätt bland medlemsstaterna, vilket kan leda till dubbelbeskattning eller utebliven beskattning och för att öka rättssäkerheten för verksamhetsutövarna, bör en gemensam regel fastställas om att transporten av varorna, under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda, bör hänföras till en leverans i transaktionskedjan.
14. Eftersom målen med detta direktiv, bättre fungerande mervärdesskattearrangemang i samband med gränsöverskridande B2B-handel och definition av principerna i det slutgiltiga mervärdesskattesystemet, inte i tillräcklig omfattning kan nås av medlemsstaterna och därför bättre kan nås på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen som anges i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
15. I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument⁸ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

⁸ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

16. Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1) Följande artikel ska införas som artikel 13a:

”Artikel 13a

1. Varje beskattningsbar person som har ett säte eller ett fast driftställe i gemenskapen eller i avsaknad av ett säte och fast driftställe är bosatt eller stadigvarande vistas i gemenskapen och som inom ramen för sin ekonomiska verksamhet utför eller avser att utföra någon av de transaktioner som avses i artiklarna 17a, 20 och 21 eller transaktioner i enlighet med de villkor som anges i artikel 138, kan hos skattemyndigheterna ansöka om status som certifierad beskattningsbar person.

Skattemyndigheterna ska bevilja denna status till en sökande om kriterierna i punkt 2 är uppfyllda, såvida den sökande inte är undantagen från sådan certifiering i enlighet med villkoren i punkt 3.

Om den sökande är en beskattningsbar person som har beviljats status som godkänd ekonomisk verksamhetsutövare för tulländamål, ska kriterierna i punkt 2 anses vara uppfyllda.

2. Samtliga nedanstående kriterier måste vara uppfyllda för att status som certifierad beskattningsbar person ska beviljas:

- (a) Frånvaro av alla former av allvarliga överträdelser eller upprepade överträdelser av tullagstiftningen och skattereglerna, inbegripet att den sökande inte får vara dömd för allvarliga brott som rör sökandens ekonomiska verksamhet.
- (b) Att den sökande uppvisar en hög grad av kontroll över sina transaktioner och av varuflödet, antingen genom ett system för affärsbokföring och, vid behov, bokföring av transporter, som möjliggör lämpliga skattekontroller, eller genom en tillförlitlig eller auktoriserad intern verifieringskedja.
- (c) Bevis på att sökanden är ekonomiskt solvent, som ska anses ha bevisats om den sökande har en god ekonomisk ställning som innebär att han eller hon kan fullfölja sina åtaganden, med vederbörlig hänsyn tagen till särdragen hos den typ av affärsverksamhet som berörs eller genom garantier som lämnats av försäkringsföretag eller andra finansinstitut eller genom andra ekonomiskt tillförlitliga tredje parter.

3. Följande beskattningsbara personer får inte beviljas status som certifierad beskattningsbar person:

- (a) Beskattningsbara personer som omfattas av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning av jordbrukare.
- (b) Beskattningsbara personer som omfattas av undantaget från skatteplikt för små företag som föreskrivs i artiklarna 282–292.
- (c) Beskattningsbara personer som utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka mervärdesskatt inte är avdragsgill.

- (d) Beskattningsbara personer som tillfälligtvis utför en leverans av ett nytt transportmedel i den mening som avses i artikel 9.2 eller som tillfälligtvis utför verksamhet i den mening som avses i artikel 12.

De beskattningsbara personer som avses i leden a till d får beviljas status som certifierad beskattningsbar person för övrig ekonomisk verksamhet som de bedriver.

- 4. En beskattningsbar person som ansöker om status som certifierad beskattningsbar person ska tillhandahålla alla uppgifter som krävs av skattemyndigheterna för att de ska kunna fatta ett beslut.

För att bevilja denna skattestatus ska med skattemyndigheter avses följande:

- (a) Den medlemsstat där sökanden har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet.
 - (b) Den medlemsstat där den beskattningsbara personen har sitt fasta etableringsställe och där dennes huvudsakliga bokföring hålls eller finns tillgänglig inom gemenskapen för skatteändamål, om sökanden har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet utanför gemenskapen men har ett eller flera fasta driftställen inom gemenskapen.
 - (c) Den medlemsstat där sökanden har sin stadigvarande adress eller normalt är bosatt, om denne varken har ett säte eller ett fast etableringsställe.
- 5. Om ansökan avslås ska skattemyndigheten underrätta sökanden om grunderna till avslaget tillsammans med beslutet. Medlemsstaterna ska säkerställa att den sökande ges rätt att överklaga beslut om att avslå en ansökan.
 - 6. Den beskattningsbara person som har beviljats status som certifierad beskattningsbar person ska utan dröjsmål underrätta skattemyndigheterna om alla händelser som inträffar efter det att beslutet fattades och som kan påverka fortsättningen av denna status. Skattemyndigheten ska dra in skattestatusen om de kriterier som anges i punkt 2 inte längre är uppfyllda.
 - 7. Status som certifierad beskattningsbar person i en medlemsstat ska erkännas av skattemyndigheterna i alla medlemsstater.”

2) Följande artikel ska införas som artikel 17 a:

”Artikel 17 a

- 1. En överföring av varor från en certifierad beskattningsbar persons rörelse till en annan medlemsstat genom call-off lagerarrangemang ska inte likställas med en leverans av varor mot ersättning.
- 2. För tillämpningen av denna artikel ska call-off lagerarrangemang anses föreligga när följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Varor försänds eller transporteras av en certifierad beskattningsbar person, eller av tredje part för den certifierade beskattningsbara personens räkning, till en annan medlemsstat för att dessa varor ska levereras dit i ett senare skede och efter ankomsten till en annan certifierad beskattningsbar person.
 - (b) Den certifierade beskattningsbara person som försänder eller transporterar varor är inte etablerad i den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras.

- (c) Den certifierade beskattningsbara person till vilken varorna levereras ska ha ett registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstat till vilken varorna transporterades eller försändes och både dennes identitet och det registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats denne av den medlemsstaten är kända för den certifierade beskattningsbara person som avses i led b vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten avgår.
 - (d) Den certifierade beskattningsbara person som försänder eller transporterar varorna har registrerat försändelsen eller transporten i det register som föreskrivs i artikel 243.3 och har tagit med identifieringen av den certifierade beskattningsbara person som förvärvar varorna och det registreringsnummer för mervärdesskatt som denne tilldelats av den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras i den sammanställning som föreskrivs i artikel 262.
3. Om de villkor som anges i punkt 2 är uppfyllda vid tidpunkten för överföringen av rätten att förfoga över varorna till den certifierade beskattningsbara person som avses i led c i den punkten ska följande regler gälla:
- (a) En leverans av varor, vilken är undantagen från mervärdesskatt i enlighet med artikel 138.1, ska anses vara gjord av den certifierade beskattningsbara person som försände eller transporterade varorna antingen själv eller genom en tredje part för dennes räkning i den medlemsstat varifrån varorna försändes eller transporterades.
 - (b) Ett gemenskapsinternt förvärv av varor ska anses vara gjort av den certifierade beskattningsbara person till vilken varorna levereras i den medlemsstat till vilken varorna försändes eller transporterades.

3) I artikel 138 ska punkt 1 ersättas med följande:

- ”1. Medlemsstaterna ska tillämpa undantag från skatteplikt för leverans av varor som av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning försänds eller transporteras ut ur respektive medlemsstats territorium men inom gemenskapen, för säljarens eller förvärvarens räkning, om följande villkor är uppfyllda:
- (a) Varorna levereras till en annan beskattningsbar person eller till en icke beskattningsbar juridisk person som agerar i denna egenskap i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgår.
 - (b) Den beskattningsbara person eller icke beskattningsbara juridiska person till vilken leveransen görs ska ha ett registreringsnummer för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgår.
 - (c) Det hänvisas till den person som förvärvar varorna i den sammanställning som lämnats in av leverantören i enlighet med artikel 262.”

4) Följande artikel ska införas som artikel 138 a:

”Artikel 138 a

1. När det gäller tillämpningen av undantagen i artikel 138 inom ramen för en kedjetransaktionssituation, ska den gemenskapsinterna transporten tillskrivas den leverans som leverantören gör till den förmedlande verksamhetsutövaren, om följande villkor är uppfyllda:

- (a) Den förmedlande verksamhetsutövaren meddelar namnet på den medlemsstat från vilken varorna ankommit till leverantören.
 - (b) Den förmedlande verksamhetsutövaren har ett registreringsnummer för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgår.
2. Om något av villkoren i punkt 1 inte är uppfyllt i en kedjetransaktionssituation ska transporten inom gemenskapen tillskrivas leveransen från den förmedlande verksamhetsutövaren till kunden.
3. I denna artikel avses med
- (a) *kedjetransaktionssituation*: en situation där flera på varandra följande leveranser av samma varor av beskattningsbara personer ger upphov till en enda gemenskapsintern transport av dessa varor och där både den förmedlande verksamhetsutövaren och leverantören är certifierade beskattningsbara personer.
 - (b) *förmedlande verksamhetsutövare*: en annan leverantör i kedjan än den första leverantören som försänder eller transporterar varorna själv eller genom en tredje part för dennes räkning.
 - (c) *leverantör*: den beskattningsbara person i kedjan som levererar varorna till den förmedlande verksamhetsutövaren.
 - (d) *kund*: den beskattningsbara person till vilken den förmedlande verksamhetsutövaren levererar varorna i kedjan.

5) I artikel 243 ska följande punkt 3 läggas till:

”3. Varje certifierad beskattningsbar person som överför varor genom call-off lagerarrangemang som avses i artikel 17a ska föra register över följande:

- (a) De varor som försänds eller transporteras till en annan medlemsstat och den adress där de lagras i denna medlemsstat.
- (b) De varor som levereras i ett senare skede och efter ankomsten till den medlemsstat som avses i led a.

Varje certifierad beskattningsbar person till vilken varor levereras genom call-off lagerarrangemang som avses i artikel 17a ska föra register över dessa varor.”

6) Artikel 262 ska ersättas med följande:

”Artikel 262

1. Varje beskattningsbar person som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt ska lämna in en sammanställning, där följande ska anges:

- (a) De förvärvare som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt till vilka den beskattningsbara personen har levererat varor i enlighet med de villkor som anges i artikel 138.1 och 138.2 c.
- (b) De personer som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt till vilka den beskattningsbara personen har levererat varor som har levererats till denne genom sådana gemenskapsinterna förvärv som avses i artikel 42.
- (c) De beskattningsbara personer och de icke beskattningsbara juridiska personer som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt till vilka den

beskattningsbara personen har tillhandahållit andra tjänster än tjänster som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar och för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt i enlighet med artikel 196.”

2. Utöver den information som avses i punkt 1 ska varje certifierad beskattningsbar person identifiera de certifierade beskattningsbara personer till vilka varorna är avsedda och som avsänds eller transporteras enligt call-off lagerarrangemang i enlighet med de villkor som anges i artikel 17a.”

7) Rubriken till kapitel 1 i avdelning XV ska ersättas med följande:

”Slutgiltig ordning för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna”

8) Artikel 402 ska ersättas med följande:

”Artikel 402

Den ordning för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna som fastställs i det här direktivet är en övergångsordning och ska ersättas av en slutgiltig ordning som i princip grundar sig på att beskattning ska ske i destinationsmedlemsstaten för leveransen av varor och tillhandahållandet av tjänster, leverantörens skyldighet att betala mervärdesskatt, eller förvärvaren om denne är en certifierad beskattningsbar person, ett enda registreringssystem för deklaration och betalning av, samt avdrag för mervärdesskatt som ska betalas.

9) Artiklarna 403 och 404 utgår.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2018 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2019.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Varje medlemsstat ska själv utfärda närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande